

‘Een bezoek aan ouderen verloopt spontaan, veel onderwerpen komen vanzelf aan bod’

Roel Borstlap: ‘Als je plezier hebt beleefd aan het helpen van anderen, sta je snel weer in de startblokken.’

Lammert Aling

Mensen maken assen

Vrijwilligers zijn van onschatbare waarde. Hun inzet zal door de toenemende zorgvragen en vergrijzing de komende jaren harder nodig zijn dan ooit. Wie zijn die mensen die onbetaald de helpende hand uitsteken, waar komt hun vrijwillige energie vandaan en wat levert het hen op? Als opmaat naar 2021 – Nationaal Jaar Vrijwillige Inzet – in de rubriek Mensen maken Assen elke twee weken een vrijwilliger aan het woord. Deze week: Roel Borstlap.

Naam: Roel Borstlap

Leeftijd: 73

Woonplaats: Assen

Vrijwilligerswerk: seniorenvoorlichter

Wat doe je?

'Als seniorenvoorlichter bezoek ik ouderen in de gemeente Assen. Veel mensen redden zich tot op hoge leeftijd goed, maar het kan ook fijn zijn om wat hulp of advies te ontvangen om het makkelijker te maken langer zelfstandig thuis te kunnen wonen. Welzijnsorganisatie Vaart Welzijn benadert elke inwoner van 80 jaar of ouder met het aanbod dat een van mijn collega's of ik contact opneemt om een bezoek af te leggen. Assen heeft nu 3500 inwoners van 80 jaar en ouder.'

'Ik neem telefonisch contact op met de betreffende persoon en informeer of hij of zij behoefte heeft aan een gesprek. Mijn ervaring is dat ongeveer een kwart van de mensen graag een bezoek wil en dan maak ik gelijk een afspraak. Een bezoek verloopt eigenlijk wel spontaan, veel onderwerpen komen vanzelf aan bod. Ik kan dan informatie geven over hele praktische zaken als maaltijdbezorging, vervoer, klussendienst, hulpmiddelen of zorg en helpen bij het aanvragen van aanpassingen of ik geef voorlichting over sociale en culturele activiteiten, financiën en administratie. Ik neem een map vol folders en handige adressen mee. Als er zaken zijn waar we ter plekke niet uitkomen, zoek ik het thuis na en zorg ervoor dat mensen alsnog de informatie ontvangen. Soms is verdere hulp gewenst en dan meld ik dat bij de coördinator van Vaart Welzijn, een buurtwerker kan dan het contact verder overnemen.'

Wat haalde jou over de streep om dit te gaan doen?

'Na mijn pensionering als kinderarts, alweer 10 jaar gelden, was ik niet direct op zoek naar een nieuwe invulling. Maar als je altijd veel plezier hebt beleefd aan het helpen van anderen, dan sta je al snel weer in de startblokken. Ik miste iets. Als dokter was ik gewend om goed te luisteren naar de ander en vooral samen op zoek te gaan naar de beste oplossing of richting. Ik dacht terug aan de eenzame mensen in het bejaardentehuis bij mijn oma. Ik had mij destijds voorgenomen om later mijn steentje bij te dragen en eenzaamheid onder ouderen te helpen voorkomen. En toen las ik een artikel over een vrijwilligersgroep bij stichting Welzo, de voorloper van Vaart Welzijn. De vrijwilligers bezoeken eenzame ouderen, dat sprak mij enorm aan en ik ben met plezier gaan helpen. Toen Welzo werd opgeheven ging de groep over naar Humanitas. Jarenlang bezocht ik elke twee weken een oudere man, we spraken dan wel een paar uur met elkaar. Intussen hoorde ik over de herstart met een groep seniorenvoorlichters bij Vaart Welzijn en heb mij direct gemeld. Een goed initiatief vond en vind ik, bij deze bezoeken is er ook een mogelijkheid om eventuele eenzaamheid bespreekbaar te maken.'

Wat vind je mooi aan je werk?

'Zo uiteenlopend als de mensen zijn die ik bezoek, zo verschillend zijn ook de hulpvragen, verhalen en ervaringen. Eigenlijk zijn het altijd fijne bezoeken. Er is vooral behoefte aan een luisterend oor en ik vind het prettig om er daarvoor voor de ander te zijn. Door mét de ander te zijn, kan ik er voor die ander zijn. Mensen vragen niet altijd concreet om hulp maar door goed te luisteren naar indirecte signalen blijken er altijd wel zaken te zijn waarmee ik kan helpen of over kan adviseren. Het geeft mijzelf een gevoel nog mee te doen en van betekenis te zijn in de samenleving, een gevoel van naast elkaar staan. Een belangrijke zingeving in ons leven.'

Welke gebeurtenis is je bijgebleven?

'Ik heb geen ervaringen die er uit springen. De meeste gesprekken zijn warm en geanimeerd. Veel mensen vinden het fijn iets over gebeurtenissen uit hun leven te vertellen, ik luister graag en aandachtig. Er wordt ook wel gevraagd of ik nog eens terug wil komen. Dat is er helaas nog niet van gekomen, omdat we met een klein team erg veel bezoeken hebben af te leggen. Het heeft wel onze aandacht, want in

de loop der jaren kunnen omstandigheden veranderen en kan een herhaal bezoek ook om die reden wenselijk zijn. Wie weet, met een extra aantal betrokken collega's erbij gaat dit volgend jaar lukken.'

Wilt u meer weten over vrijwilligerswerk? Kijk op www.VIPAssen.nl

Monique Bodegom, samenouderworden.nl